

Z powodu braku znaczków pocztowych należytość opłacona gotówką.

GOŃNIEC KRAKOWSKI 80 hal.

Redakcja i administr.: Kraków, Dunajewskiego 7, Telefon Nr. 2502.

Biuro miastowe administracy.: Karmelicka Nr. 16. Telefon Nr. 2086.

Prenumerata w Krakowie: miesięcznie K. 22.— Z odoszeniem do domu oraz na prowincyi miesięcznie K. 24.— Rękopisów redakcja nie zwraca

Rok III.

Kraków, Poniedziałek 26 stycznia 1920.

Nr. 26.

Szat tańca ogarnął po wojnie wszystkie większe środowiska. Tańczy zwycięski Paryż i Londyn zarówno jak zwyciężony Berlin czy Wiedeń. Rycina, którą powyżej reprodujemy przedstawia — za popularnym tygodnikiem franouskim — najnowsze kreacje taneczne baletmistrzów paryskich.

Polacy górnośląscy przestają płacić Niemcom podatki.

Warszawa (tel. M.). Polscy członkowie Rady miejskiej w Zabżu na Górnym Śląsku, na najbliższym posiedzeniu zgłoszą wniosek o zawieszeniu wszelkich podatków i opłat państwo-

wych aż do ukończenia plebiscytu. Dzienniki niemieckie pienia się z tego powodu ze złości, gdyż Polacy tworzą w Radzie tego miasta większość i niewątpliwie wniosek przeprowadzą.

Wkroczenie wojsk polskich do Grudziądza.

Warszawa (PAT). Komunikat polskiego sztabu generalnego z 24 b. m.:

Wśród entuzjazmu ludności wkroczyły wojska nasze w dniu wczorajszym do Grudziądza. Prócz tego zajęliśmy Włocławek i Sępólno.

Drugi zast. szefa sztabu gen.: Małkowski, pułkownik.

Dodatkowe rokowania polsko-niemieckie.

Warszawa (tel. M.). Do Paryża udają się pp. Karski i Kauzik w charakterze delegatów rządu polskiego, celem zawarcia z Niemcami dodatkowych umów w sprawach finansowych na terytoriach przyznanych Polsce.

Pokój czy wojna z Rosją bolszewicką.

Co teraz roznamiętnia umysły w Warszawie.

(Od naszego korespondenta warszawskiego).

Warszawa, 25 stycznia.

(A) Pytanie czy należy i czy trzeba prowadzić dalej wojnę z bolszewikami zaczyna coraz bardziej zajmować wszystkie warstwy ludności w Warszawie. Nawet ludzie, których polityka państwowa zajmowała bardzo mało, rozumieją teraz, iż jest to sprawa która obchodzi bardzo blisko każdego obywatela polskiego i która rozstrzyga o przyszłości państwa polskiego...

czyna się niepokoje częściowo, częściowo zaś gniewać. że siery miarodajne polskie zastawiają ogół bez żadnych informacji dokładniejszych o celach tej wojny. Boć dopóki bolszewicy zajmowali polskie Wilno, dopóki zajmowali obszary polskie Litwy historycznej i Białorusi, dopóki w Mińsku się znęcali nad Polakami i tępilli systematycznie żywioł polski w granicach historycznych Polski z przed pierwszego rozbioru, rzecz prosta, że państwo polskie nie mo-

gło na to pozwolić. Musiało ono uważać takie postępowanie bolszewików moskiewskich za wyzwanie i za wojnę zaczepną, dążącą systematycznie do zniszczenia państwowości polskiej. Wtedy więc, gdy Piłsudski szedł na Wilno, gdy je zajął, gdy odparł zaciekłe kontrataki bolszewickie, można i należało przyklasnąć wojnie z bolszewikami. To samo się odnosi do odzyskania Mińska. To samo także do szukania kontaktu terytorialnego z Łotwą i Estonią. Do owego celu służyło zajęcie Dynaburga do spółki z wojskiem łotewskim.

Teraz przecież dostrzemy niebawem do granic historycznych Polski na północnym wschodzie. Podobno jednak możemy je osiągnąć bez rozlewu krwi. Podobno na ulicy Miodowej leżą od tygodni propozycje pokojowe bolszewickiego ministra spraw zagranicznych Cziczerina, bardzo dla Polski korzystne. Nikt przecież nic nie wie. **Ministerium na Miodowej milczy jak zakłete, tłómacząc się nieobecnością** pana ministra spraw zagranicznych.

Wogóle coraz to częściej występuje na jaw, i to jkrawo, tendencja, by z polityki zagranicznej uczynić jakieś sacrosanctum, zamknięte na siedm pieczęci dla całego narodu polskiego i dostępne jedynie dla małej garści wybranych to jest dla urzędników ministerium spraw zagranicznych. To kółko, obejmujące kilkadziesiąt osób, udziela swoich wiadomości, rzecz jasna, Naczelnikowi Państwa, może prezesowi gabinetu, choć to już nie jest tak zbyt pewnem, poza tem przecież nie chcą, formalnie się nawet boi, by szerszy ogół zaczął się interesować polityką zagraniczną.

Traktowanie tej ostatniej jako monopolu szczupłej garści wybranych, choćby nawet i najzdolniejszych i najlepiej przygotowanych, musi się zemścić na Polsce. Polska tylko dlatego upadła, że od początku osmnastego wieku całkowicie zaniedbywała to, co nazywamy polityką zagraniczną. Nie wiedzieliśmy o tem, co się dzieje w obcych krajach, jakie się tam wytworzą nowe siły i jakże powstają kombinacje, że wreszcie spisek trzech bandyckich dynastji na całość Polski zaskoczył naszych pradziadów jak we śnie, o niczem nie wiedzących i nie przygotowanych nawet do myśli o potrzebie ochrony.

Nasi posłowie nie są również lepszej od innych poinformowani.

Oto typowy przykład. Jedna z agencji dziennikarskich (WBK) urządziła wywiad z szeregiem posłów, należących do komisji sejm. spraw zagranicznych. Ani jeden z nich nie jest zwolennikiem dalszej wojny dla wojny samej na wypadek, jeżeli propozycje bolszewickie dają Polsce takie zadosyćuczynienie terytorjalne i polityczne, które zabezpieczy nasze granice i nasz pokój wewnętrzny. Wszyscy przecież podkreślają, że nie znają treści propozycji bolszewickich, gdyż Ministerium na ulicy Miodowej milczy, jak zakłete. Warto także przypomnieć, co powiedział poseł Jan Dąbski, którego kandydatura na parlamentarnego sekretarza stanu w ministerium spraw zagranicznych stanie pomownie na porządku dziennym zaraz po powrocie pana Ministra Patka z zagranicy, co nastąpi w dniu 29-tym stycznia. Jeżeli wiadomość o otwarciu handlu krajów Ententy z Rosją bolszewicką — powiedział poseł Dąbski w swoich wywazaniach — się sprawdzi, w takim razie między towarami, sprowadzanymi do Rosji może się znaleźć broń i amunicja. Co na to powie Polska? Czy ma ona interes w prowadzeniu wojny, skoro bolszewicy przyznają jej prawo zatrzymania terytoriów, historycznie jej przynależnych.

Takie pytania zadaje sobie ogół, zadają sobie posłowie. Rząd musi na to dać odpowiedź, jasną i stanowczą.

Nowa oferta pokojowa bolszewików.

Warszawa (tel. M.). Z Kopenhagi donoszą, że Liliwimow oświadczył, iż rząd sowiecki gotów jest przerwać operacje wojskowe na wszystkich frontach, a także zredukować stan czerwonej armii, pod warunkiem zawarcia pokoju.

Powrót do stosunków handlowych z Rosją.

Opinia prasy angielskiej.

Kraków, 25 stycznia.

(?) Prasa paryska została powiadomiona o wznowieniu stosunków handlowych z Rosją, przerwanym od czasu rewolucji listopadowej w roku 1917, która oddała władzę w ręce sowiełków, za pośrednictwem komunikatu, brzmiącego jak następuje:

„W celu zaradzenia ciężkiej sytuacji ludności rosyjskiej, pozbawionej wszelkich produktów fabrycznych, pochodzących z zagranicy, Rada najwyższa, zapoznawszy się ze sprawozdaniem komisji, mającej za zadanie badać wznowienie pewnych stosunków handlowych z narodem rosyjskim, postanowiła zezwolić na wymianę towarów, na podstawie wzajemności, między narodem rosyjskim a krajami sprzymierzonymi i neutralnymi.

„W tym celu Rada najwyższa postanowiła poczynić rosyjskim organizacjom kooperatywnym, które są w kontakcie bezpośrednim z klasą właścicielską w całej Rosji, konieczne ułatwienia, któreby pozwoliły im zorganizować import do Rosji odzieży, medykamentów, maszyn rolniczych i wszelkich produktów najpierwszej potrzeby, których brak jest narodowi rosyjskiemu, w zamian za zboże, len, drzewo i inne produkty, których nadmiar posiada Rosja.

„Ta decyzja nie wpływa wcale na zmianę linii postępowania sprzymierzonych wobec rządu sowiełków“.

Omcwiając powyższą decyzję, „Times“ londyński pisze, iż Rada najwyższa, zapewniając, iż wznowienie stosunków handlowych z Rosją nie spowoduje żadnej zmiany w polityce rządów sprzymierzonych wobec rządu sowieckiego, zbyt liczy na łatwowierność narodów sprzymierzonych. Mimo takiej bowiem intencji, decyzja Rady najwyższej jest, zdaniem „Timesa“, istotnie zaproszeniem wszystkich Rosjan do tego, aby się poddali rządowi sowiełków, który jest jedynym czynnikiem, pozwalającym im wejść w stosunki handlowe ze sprzymierzonymi.

„Daily Chronicle“ wyraża nadzieję, że konferencji międzykoalicyjnej w Paryżu uda się sformułować dokładnie linię postępowania w kwestyi polityki angielskiej wobec Rosji sowieckiej.

Dziennik ten przypisuje porażkę Judenicza i Denikina temu, iż odmówili oni uznania niepodległości państw granicznych, wchodzących w skład byłego państwa rosyjskiego.

„Bolszewicy — pisze „Daily Chronicle“ — będą nadal zapewne okazywać agresywność we wszelkich kierunkach, jeżeli nie przestaniemy ich bojkotować, ale jest mało prawdopodobne, żeby to czynili, jeżeli zaczniemy z nimi rokować.

„Ponieważ postanowiliśmy nie wysyłać wojsk do Rosji, nie zyskamy nic na przedłużaniu bez końca stanu wojennego, nie przynoszącego rozstrzygnięcia. Jest rzeczą widoczną, że kontynuując kroki nieprzyjacielskie, dopomożemy do

zmilitaryzowania Rosji, a Rosja zmilitaryzowana, jakkolwiek byłby ustrój wewnętrzny tego kraju, stanowiłaby niebezpieczeństwo dla przyszłości.

„Najlepiej byłoby obecnie zawrzeć pokój, zadowalający i gwarantujący niepodległość oraz bezpieczeństwo państwom, sąsiadującym z Rosją, jak również bezpieczeństwo Armenii i Kaukazu. Rosja powinna również przyrzec, iż nie

będzie interweniować w Persyi i Afganistanie. „Być może, iż nie uda się nam otrzymać podobnego pokoju, ale możemy zawsze w tym kierunku uczynić próbę. W razie niepowodzenia musimy się zdecydować na stawienie czoła sytuacji, a nie puszczać się na matactwo, aż stanie się coś niemożliwego do odrobienia.

„Należy oczekiwać na wiosnę ofensywy bolszewickiej w obszarach wspomnianych powyżej, a rządy i armie krajów zaatakowanych będą potrzebowały potężnej pomocy, której prawdopodobnie nie będzie można ograniczyć do przesyłania samych środków materialnych“.

Czesi wypędzili ks. Hlinkę i słowackich delegatów z Paryża!

(Korespondencya własna „Gonca Krakowskiego“).

Nowy Targ, 24 stycznia.

Wyjazd Słowaków z ks. Hlinką na czele przez Warszawę do Paryża narobił swego czasu niemało kłopotu Czechom, którzy nie szczędzili obelg pod adresem „niełojalnych“ Polaków. Epilogiem zajścia w Polsce była mowa sejmowa Paderewskiego, niepotrzebnie uprzejma względem naszych sąsiadów, którzy wogóle pojęcia lojalności w stosunku do Polski nie uznają, a Słowacyźnie zaś zakończyła się wyprawa przedstawicieli niešťęśliwego narodu głośnień anesztowaniem ks. Hlinki.

O szczegółach tej nieudanej podróży do Paryża po sprawiedliwość dla Słowaczyny i po uwolnienie jej z czeskiego jarzma, niewiele dotąd wiemy. Ks. Hlinka jest dalej więziony, towarzysze jego przeszli się po świecie, unikając podobnego losu. Gdzieżby zresztą mogli opisać swą jazdę, skoro niemilosierna czeska cenzura kreśli każdą swobodniejszą myśl w słowackich czasopiśmie, skoro niezależne słowackie wydawnictwa dziś nie istnieją, a te, które wychodzą, są na czeskim żoździe.

A jednak pewne fakty przodostają się do wiadomości. Jeden z towarzyszy ks. Hlinki drukuje obecnie wspomnienia z podróży delegatów. Z dotychczas dostępnych nam rewelacji najciekawszem jest stwierdzenie, że

CZESI WYRZUCILI BRUTALNIE PRZEDSTAWICIELSTWO NIEZAWISŁYCH SŁOWAKÓW Z PARYŻA.

Autor wspomnień opisuje z gorczyzą, jak Czesi otoczyli delegację szpiegami i bezczynie śledzili w ciągu podróży do Paryża. „Mia rząd czeski z czego płacić szpiegów“ — powiada — wszakże trzy miliardy koron znabował przy stemplowaniu banknotów, a rekwizycje przyniosły mu nie mało dochodu. Na każdym kroku w Paryżu włóczyły się za ks. Hlinką i towarzyszami szpiegujące indywidua, narzucały się z usługami, przedstawiając się za Słowaków, ustawały u bram domów, do których delegaci uchodzili; podsłuchiwało ich na ulicy, w hotelu i t. d. Gdziekolwiek zaś udala się delegacja na posłuchanie u wybitnych osobistości politycznego świata ententy, tam zastała grunty, przygotowane przez Czechów i stanowczą odmowę.

Wszędzie powtarzano im podsunięte przez Czechów zdanie o tożsamości słowackiego i czeskiego narodu, wszędzie odmawiano im pomocy w myśl czeskiej recepty, z użyciem argumentów, przez czeskich polityków urobionych.

WYJECHALI CZESI PRZED ZMOBILIZOWANIEM PARYSKIEJ POLICYI PRZECIWKO HLINCZE.

Jeszcze delegacja nie stanęła w Paryżu, a już policja wiedziała, że przybywa za obcymi dokumentami podróży. To też gdy ks. Hlinka z towarzyszami przyjechali do francuskiej stolicy, odebrano mu paszporty, poczem Czesi ofotografowali je i odpisali dla zbadania, które dy prowadziła droga delegatów, skąd otrzymali dokumenty, kto je wydał. Autor artykułu słusznie zauważa, że mniej pilnie śledziliby Czesi złodziei, okradających Żywnostenską Bankę niż Słowaków, którzy przyjechali upomnieć się o święte narodowe prawa. Poszukiwano też u delegatów paszportów do Ameryki, tych jednak oni nie mieli. Widać bardzo zależało Czechom na przeszkodzeniu w podróży do amerykańskich Słowaków, nie nie władzących jeszcze podówczas, jak haniebnie złamał praski rząd zawartą z nim pittsburską ugodę i obietnicę pełnej autonomii.

Rozdrażnieni postępowaniem paryskiej policji, Słowacy wystąpili ze skłusznem zażaleniem. Otrzymałi odpowiedź, że francuska straż bezpieczeństwa nie zwykła w ten sposób postępować, ale — dzieje się to wskutek czeskich żądań i poleceń.

W WALCIE PRZECIWKO SŁOWAKOM PRZYSZŁA CZECHOM W POMOC ZAKUPIONA PRZEZ NICH PRASA.

Z wielkiego dyspozycyjnego funduszu opłacone artykuły głosiły światu o bajecznej swobodzie w nowej republice, o narodowej „jedności“ Słowaków i Czechów i o nabywającej szczytów sławie Słowaczyny pod czeskimi rządami. Delegacja zaś słowacka daremnie obchodziła redakcyje z artykułami grubo odmiennie przedstawiającymi czeski „raj“. Artykułów tych nawet nie czytali paryscy dziennikarze; wystarczało przedstawienie się delegatów jako Słowaków, a już pozbywano się ich czempredzej.

Z TEATROW.

BAGATELA: „Tylko sen“, komedia salonowa w 3-ach aktach L. Schmidta.

TEATR POWSZECHNY: Występ siostr Wiesenthal.

Komedia, z repertoaru „Bagateli“, komedia, która na afiszu wyraźnie się zastrzega, że jest „salonowa“ — nie mogła a priori wzbudzić zaufania w bywalcach wesołego teatru, jak o tem świadczyła już na premierze stosunkowo słabo obsadzona widownia.

Są wytworne, poważne i wesołe komedye salonowe: do żadnej z tych kategorii „Tylko sen“ zaliczać się nie może. Na tle dyalogów opowiada nam autor o p. Stabrinie, który przyjaciółkę swej żony panią Gizelę odprowadził wieczorem nie do stacyi trainwajowej, ale do jej sypialni, nie wiedząc pryncipalnie: że jest śledzony przez męża pani Gizelę prof. Hausmana, secundo: że w czasie jego nieobecności do jego znowu żony wtargnął naterczywy kochanek a przyjaciel jego p. Eugeniusz Sponhelz. Pani Stabrinowa dzięki przypadkowi nie upadła, natomiast pani Gizela dzięki innemu przypadkowi naraziła się na proces rozwodowy ze swym starym mężem, który upatrywał tylko chwili, by się raz na zawsze uwolnić od młodej a wymagającej żony. Anna (żona wiarodolnego Stabrina) chcąc się zamścić symuluje swój upadek z panem Eugeniuszem, — no i wszystko się wyjaśnia czy zamknięciem i publiczność wychodzi dziękując Bo-

gu, że p. Lothar Schmidt pisze tylko 3-aktowe komedye.

Rzecz grana była, jak zwykle w „Bagateli“ — wybornie. Prym trzymała świetna w roli Anny p. Billńska i kapitalny jej partner reżyser Czarnowski. Bardzo dobrym był p. Trzywdar jako stary profesor, a Wacek Kaliciński przypominał nam swoje dobre czasy w przepysznie ujętym epizodzie forysia. P. Czyński jest aman-tem pełnym dystynkcji i temperamentu, a p. Hańska w niewielkiej roli złożyła dowody rzetelnych zdolności, co przy korzystnych warunkach zewnętrznych — daje artystce dobre widoki kariery scenicznej.

W Teatrze Powszechnym wystąpiły z wieczorem poematów tanecznych słynne 3 siostry Wiesenthal. Niezrównany wdzięk, niepospolite poczucie rytmu (zwłaszcza w walcu) czynią z nich prawdziwe artystki. Wieczór onegdajszy — prawdziwie wieczór poezyi tanecznej — zapisał się nader miło w pamięci publiczności wypełniającej widownię aż po brzegi.

K. Krumłowski.

Z SALI KONCERIOWEJ.

Koncerty K. Hoffmanowej i Wł. Syrewicza.

Katarzyna Hoffmanowa, uczennica prof. Warmutha przedstawiła się melomanom krakowskim jako „już“ śpiewaczka, którą czeka karyera operowa. Ze p. K. Hoffmanowa znajduje się na drodze, na końcu której widnieje napis:

„Sława“ czuliśmy to wszyscy na sali, czy jednak dalsze dzieje rozwojowe pozwolą p. H. sięgnąć po laury — okaże przyszłość. Dziś, początkująca śpiewaczka otrzymała od swego znakomitego maestra spory posag w formie techniki wokalnej i muzykalności, od matki przyrody piękny, silnie brzmiący i wytrzymały głos, utrzymanie i pomnożenie tych skarbów zależne jest od p. Hoffmanowej i od losów jakie jej naznaczyło życie.

Władysław Syrek-Syrewicz, skrzypek, jest dzieckiem Krakowa, wychowankiem krak. Konserwatorium, skąd wyniósł twarde zasady i podstawy wiedzy muzycznej. Lecz najwięcej zawdzięcza młody artysta sobie samemu, swej uśmiej, wyjątkowej i niesłabnącej energii pracy. Lat kilka obserwowaliśmy rozwój tego artysty, kiedy jeszcze jako uczeń Kons. brał udział w produkcjach uczniowskich. Słuchaliśmy jak z nikłego początkowego tonu, corocznie rozwijał siłę i piękno, jak kształtowała się siła wyrazu muzycznego, jak dojrzewał wewnętrznie. Dziś, zajmuje młody artysta wybitne miejsce między wirtuozami polskimi, a że mimo to w pracy nad sobą nieustannie pracuje, jestem przekonany.

Prof. Syrewicz, to świetlana postać w naszych bezrobotnych czasach, który potrafi nie ośm godzin, ale szesnastnie na dobę pracować i to właśnie, ten bezgraniczny zapal do ustawicznej bezterminowej pracy, jest najdostojniejszym rysem, który wróży p. Syrewiczowi tak najświetniejszą przyszłość. Akompaniował prof. St. Lipski świetnie. Bol. Raczynski.

Z prostotą opowiada autor bolesne wspomnienia, wypędzenie delegacji przez Czechów, które nie Słowakom, lecz Czechom hańbę przyniosło. Porównując „dyspozycyjnie“

MILIONY, JAKIMI OPERUJĄ CZESCY AGITATORZY I CZESKA REKLAMA,

z prostotą wyznaje, że wysłannicy słowaccy halerza nie dostali od nikogo na podróż, a w braku gotówki pożyczili na nią pieniądze.

W postąpieniu Czechów z Hlinką upatruje jego towarzysz niezbitą dowód, że czesko-słowackie współzycie jest wykluczone. **Z.**

Niemiecki prezydent ministrów o plebiscycie na Mazurach.

Kraków, 26 stycznia.

Zbliżająca się ratyfikacja pokoju, pobudza Niemców do energicznego działania; ustaje w tej walce różnice partyjne i zapatrywania, a cały naród niemiecki bierze się wspólnie do czynu, aby ratować zagrożoną dzielnicę.

Przedstawiciele wszystkich partii urządzili niedawno w Elku, wielkie zgromadzenie publiczne, na którym między innymi, przemawiał także obecny prezydent ministrów Mirach.

Zdrowy rozsądek — mówił — ludności, pozna z łatwością różnicę między Polską a Niemcami. Za Polską pozabawioną socjalnego prawo-

dawstwa, nie będzie żaden niemiecki robotnik głosował. Podatki w Polsce będą równie wysokie jak w Niemczech, o ile nie wyższe, bo Polska nie posiada pieniędzy na uzbrojenie.

W tym duchu wygłoszoną została mowa prezydenta ministrów. Nie może nas ona zadziwić, gdyż czego innego jak kłamstwa, nie możemy się od Niemców spodziewać. Cieszy nas tylko, że pan prezydent wyznaje publicznie, że wojska i urzędnicy niemieccy, opuszczają w najkrótszym czasie Mazury, a dla propagandy naszej otwórzają się obszernie pole działania.

O budynek dla zbiorów Muzeum Narodowego.

Pismo prof. dr. Szyszki-Bohusza.

Budowa gmachu dla Muzeum Narodowego nie może kosztować 30 milionów koron. — Budynek szpitalny na Wawelu przedstawia tylko wartość materiału budowlanego. — Budynek szpitalny może być używany tylko w stanie obecnym jako magazyn.

Kraków, 25 stycznia.

Jako echo zamieszczonego przez nas onegdaj wywiadu z dyr. Koperą w sprawie ratowania zbiorów Muzeum Narodowego otrzymujemy pismo od prof. dra Adolfa Szyszki-Bohusza, które przytaczamy w dosłownym brzmieniu:

W jednym z ostatnich numerów „Gońca“ zamieszczono wywiad z p. dyrektorem Koperą, poruszający między innymi kwestyę możliwego przerobienia budynku szpitalnego na Wawelu na cele Muzeum Narodowego. Ponieważ kilka najważniejszych wywodów opiera się na fałszywych przesłankach, pozwalam sobie je skorygować. A mianowicie:

1) Pan dyrektor Kopera twierdzi, że obecnie nie może być mowy o budowie dla Muzeum własnego gmachu, gdyż „koszta budowy nowego gmachu wyniosłyby dziś co najmniej 30 milionów koron.“ Na czym oparte jest podobne obrachowanie? Koszta budowy nowego gmachu tak monumentalnego, jak budynek opery, prelimitowano na 15—20 milionów. Nie zapominajmy, że ma to być budynek, wyposażony we wszelkie najnowsze zdobycze techniki teatralnej. Dlaczego skromny zresztą budynek Muzeum miałby kosztować drożej? Tem bardziej, że przecież nie zbudowanoby go w dzisiejszych warunkach w całości, pozostawiając rozbudowę na lepsze czasy?

Pan dyrektor Kopera twierdzi, że burzenie szpitala w dzisiejszych warunkach „byłoby wprost zbrodnią, tem bardziej, że gmach ten przedstawia wartość około 30 milionów koron.“ Po pierwsze, nikt nie myśli o zburzeniu jego natychmiast, zaraz; po drugie, skąd taka ruina, jaką obecnie jest szpital, pozbawiony podłóg, pieców, okien, nawet tynków, nie posiadający żadnej instalacji, nie wyłączając wodociągo-

wej, może kosztować tyle, co budowa nowego gmachu dla Muzeum Narodowego, wyposażonego we wszystko? Nie mogę tego zrozumieć. Dla każdego nieuprzedzonego wartość budynku szpitalnego w tym stanie nieużywalności, w jakim się obecnie znajduje, równa się wartości tego mierzalnego materiału budowlanego, jakoby osiągnięto po zburzeniu szpitala, czyli rów-

O polskie zabytki nauki i sztuki w Austrii i Niemczech.

Kraków, 25 stycznia.

W dniu 10 b. m. odbyło się posiedzenie Rady Rewindykacyjnej, świeżo zwołanej w porozumieniu z Min. Spraw Zagranicznych (Biurem Prac Kongresowych) przez Nacz. Wydziału rewindykacyjnego na b. zabór austriacki prof. dr. Jerzego Mycielskiego.

Wobec zbliżającego się wejścia w życie traktatu z Austrią zadaniem Rady jest współdziałanie z Wydziałem rewindykacyjnym na b. zabór austriacki w przygotowaniu jak najszerzej realności artykułów traktatowych, dotyczących ekstradycyi przez Austrię archiwów państwowych, materiałów bibliotecznych i zbiorów naukowo-artystycznych polskiego pochodzenia. Całokształt pracy rozpada się na dwa wielkie działy:

1) Inwentaryzację dotyczących polski materiałów archiwalnych i bibliotecznych, oraz zabytków sztuki dawniej utraconych i nagromadzonych Austrii niemieckiej.

2) Inwentaryzację podobnych przedmiotów wywiezionych lub zniszczonych w czasie ostatniej wojny.

Sekcja krakowska pracowała w tej mierze

POLIP

sensacyjny dramat włoski z FRANCESKĄ BERTINI i AMLETEM NOVELLI wystawia „UCIECHA“.

na się sumie mniej więcej trzystu tysięcy koron.

3) Żeby budynek szpitalny stał się wartością milionową, trzeba go wyrestaurować, czyli te miliony w niego włożyć. P. Dyrektor Kopera twierdzi, że stanie się to „kosztem milionów koron“. „Możnaby za tę sumę budynek urządzić wspaniale, przyciem przy adaptacji okien, posadzek, kaloryferów i t. d. mogłoby znaleźć pracę dziesiątki bezrobotnych.“ Skąd znowu ta suma trzech milionów? Wiemy, że kosztorys na odnowienie szpitala w r. 1913 sporządzony, opiewał na sumę przeszło sześćset tysięcy. Od tego czasu ceny się tak zmieniły, że niema roboty, któraby podróżowała mniej, niż dziesięćkrotnie, a owe kaloryfery nawet 150 razy. W jakim więc sposobie możnaby budynek dziś „wspaniale“ wyrestaurować za sumę mniej, niż pięć razy większą, niż obliczona przed wojną?... Sądząc, że koszty te wyniosą co najmniej przy skromnych nawet wymaganiach, około 8 milionów koron. Czyż możliwem wobec takiego wkładu byłoby ewentualne zburzenie szpitala po 10—15 latach, gdy Muzeum posiadałoby własny budynek? Byłoby to marnotrawieniem grosza publicznego. I dlatego właśnie przeciwny jestem wszelkim wkładom w ten budynek. Może on być używany tylko w stanie obecnym, jako magazyn. **Prof. dr. Adolf Szyszko-Bohusz.**

zarówno w kraju drogą ankiet i studjów źródłowych, jakoteż drogą wysyłania delegatów specjalistów do Wiednia. Dr E. Barwiński dokonał inwentaryzacji „policniców“ w najważniejszych archiwach państwowych wiedeńskich, — a płon jego studjów przedstawia sześć foliantów pisma maszynowego. Również liczny jest zbiór wykazów prof. dra L. Sawickiego, dotyczący drogiecennych materiałów geograficznych, meteorologicznych, map, planów, opisów ziem polskich, etc., w różnych centralnych instytucjach wiedeńskich się znajdujących. Dr B. Pawłowski dokonał spisów w Archiwum wojny, dr J. Lankau i dr St. Świerż w Muzeach i Arsenale, — ogółem jedenastu uczonych polskich dało w tej dziedzinie 41 referatów. Drugie tyle sił naukowych dostarczyło 26 referatów dotyczących strat naukowo-artystycznych w Galicyi i okupacji austriackiej z czasu wojny. Jedno z głównych miejsc w drugim dziale zajmują referaty dra K. Badeckiego, dra St. Dąbrowskiego i dra J. Lankaua, przedstawiające rekwizycję dzwonów w Galicyi i w b. okupacji austriackiej.

Wydział krakowski przyczynił się też do ze-

MAURYCJ LEBLANC

Promienie B.

15

(Romans fantastyczny z końca XX. wieku).

Wielka tajemnica wizji w Enclos do tego stopnia absorbowala moją myśl, że wypadki zachodzące obecnie interesowały mnie o tyle, o ile mogły służyć lub zaszkodzić sprawie genialnego wynalazku Noela Dorgeroux.

Wszak był już ktoś, kto znając prawdę, rozśmiał ją czy zamierzał rozgłosić całemu światu? Czy mogłem w takiej chwili myśleć o czem innym? Interesować się sprawami, nie dotyczącymi bezpośrednio logicznych rozumowań Benjamina Prevetella i niesłuchanie ważnych rezultatów, do których on dojść zdołał!

Ach! jakżebychm pragnął i ja wiedzieć wszystko! Co stanowi podstawę istotną nowej hipotezy? Czy godzi się ona z realnemi wskazaniami eksperymentalnemi? Wiele rzeczy w wywodach Benjamina Prevetella było dla mnie niejasnych? Co chciał on właściwie powiedzieć? Co znaczący te lekkie obłoki, które dojrzał na niebie? Jaki wpływ mogły wywierać na obraz, pojawiające się na ekranie? Dlaczego Prevetelle zapytywał mnie, czy druga strona zwrócona jest ku wschodowi słońca? I dlaczego od-

powiedź moją uznał za potwierdzenie swej hipotezy?

Głos Velmota wyrwał mnie z zadumy. Zbliżyłem się do okna, zajmując stanowisko, które porzuciłem na kilka minut.

Velmot pochylił się nad okienkiem piwnicy. — I cóż? Massignac? czy gotów jesteś? Wyciągnijmy cię tędy, to ci oszczędzi trudu drapania się po schodach.

Ten jednak wszedł po schodach na dół. Posłyszałem, wkrótce odgłosy burzliwej wymiany zdań, potem jakiś ryk, — wreszcie zapanowała nagle cisza, więcej wstrząsająca niż wszystko to, co się przedtem działo. Mogłem sobie już wyrobić pojęcie o ohydnej scenie zainscenizowanej przez Velmota. Dla mordercy mego wuja nie czulem litości, ale przyznaję, że zadygotałem na myśl o chwili, w której i na mnie przyjdzie kolej.

Odbyło się to tak, jak zapowiedział Velmot: Massignac skrupowany sznurami i zakneblowanymi ustami ukazał się, wyciągnięty z lochu na linie. Następnie Velmot ujął go za ramiona, zaciągnął nad rzekę i przemocą usadowił w łódce, poczem rzekł:

— Massignac po raz trzeci przemawiam do twojego zdrowego rozsądku a za chwilę przemówię po raz czwarty energiczniej, jeżeli mnie do tego zmusisz. Ale ty ustąpisz, nieprawdaż? No, namyśl że się! Zastanów się, co byś zrobił,

gdybyś był na mojem miejscu? Postąpiłbyś tak samo, jak i ja, przyznaj! Więc na co ty czekasz? Knebel nie pozwoli ci mówić? Jedno skienienie zgody, a zodjmę ci go. Zgadzasz się? Nie? W takim razie zmuszasz mnie do innego sposobu prowadzenia konwersacji... Żałuję mocno, jeżeli ten sposób nie wyda ci się zbyt przyjemnym...

Usadowiwszy się koło swojej ofiary, uchwycił ją w pól i dźwignął... Dał się słyszeć plusk i za chwilę Massignac zawisł po piersi zanurzony w wodzie — pomiędzy dwoma palami, zaczepony o żelazny hak. Książyc wypłynął z za chmur, mogłem więc jak najdokładniej obserwować tę scenę... Widziałem twarz Massignaca śmiertelnie bladą i fale rzeki wysrebrzone światłem księżycowem.

— Nie irytuj się Massignac... nie ci to nie pomoże... No, a teraz pogadamy jeszcze, tylko szybko, bo mamy mało czasu... Za godzinę mniej więcej należy ci się trochę wody do ust, a to przeszkadza swobodnej rozmowie.

Velmot zaśmiał się jakimś dyabelskim chichotem:

— Zostawiam ci pięćdziesiąt minut czasu do namysłu...

Umilkł na kilkanaście sekund, poczem ciągnął dalej swój monolog:

(Ciąg dalszy nastąpi).

brania materiałów odnoszących się do Niemiec, wśród których podnieść należy referat **dyr. Kopy, dotyczący Skarbcza Koronnego polskiego**, oraz po raz pierwszy teraz dokonana pracę inwentaryzacyjną prof. J. Pagaczewskiego, obejmującą nader doniosłe dla historii sztuki w Polsce materiały do budowli warszawskich z czasów saskich, nagromadzone w Dreźnie. Nadto dr M. Gumowski nadesłał referat, obejmujący Polonica w Monachium, następujące wykazy Poloniców w innych

miastach niemieckich.

Następnie dr M. Morelowski przedstawił zebrany historię powstania artykułów rewindykacyjnych.

W dyskusji członkowie Rady zajęli się najbliższymi postulatami, zwłaszcza zaś sprawą przedczesnych, projektowanych przez inne czynniki polskie zakupów w zbiorach włodeńskich, które dotyczyłyby mogły przedmiotów traktatem nie objętych.

68. SZARADY DO NAGRODY.

Ułożył **Maryan Fontana.**

Rozwiązanie szarad, umieszczonych poniżej, należy przesłać Redakcyi „Gonia Krakowskiego” najdalej do czwartku,

Publiczne losowanie nagród, wyznaczonych za trafne rozwiązanie tych szarad, odbędzie się w niedzielę, dnia 8 lutego 1920 r., o godz. wpół do 12-iej w południe, w dużej sali redakcyjnej „Gonia Krakowskiego”.

I. DLA F. T. PRENUMERATORÓW „GOŃCA KRAKOWSKIEGO”:

328.

Jeśli pierwszą znaleźć chcecie,
Poszukajcie w ABC,
Długa w obcym alfabecie
Również tak wymawia się.
Pierwsza druga słodkie miamo
U sąsiadów naszych brzmi,
Pan listonosz niech co rano
Grubszą trzeclą wręcza mi.
Całość chytra to gadzina,
Całyby pożarła świat,
Lecz niestrawność się zaczyna,
Wmęt zachlanny pęknie gad.

329.

Szewska pasya bierze czelaka,
Gdy przed pierwszą drugą czeka,
Trzecia druga jak wyskoczy,
Oba ci wydrąpie oczy,
Druga czwarta z kruszczem w łonie
Po węgierskiej stoi stronie,
Całość mił czterysta płynie,
Młódz opiewa ją przy winie.

330.

Ostatnie two łoże
To drugie i trzecie,
Chyba, że cię całość
Zatrzyma na świecie,
Piąta druga rzeka
I to bardzo długa,
Chłopiec cię porzucił,
Jesteś pierwsza druga,
Pod koniec miesiąca
Piąta pierwsza pusta,
Druga druga nieraz
Całuje cię w usta,
Druga pierwszą sługą
Posadzki naciera,
Kto z nas czwartą lubi,
Na bal się wybiera,
Piąta czwarta piąta
Wieśniaczkę odzienie,
Pierwsza wspaniał ci w kartach
Daje powodzenie,
Bywa siwy konik,
Bywa piąte trzecie,
Brak ci jeszcze piątej?
Szukaj w alfabecie!

Za trafne rozwiązanie tych szarad wyznacza się trzy nagrody:

1. Dwie paczki przedniego papieru listowego i kopert.

2. Wspaniał kubek na śmietankę.

3. Kalendarz kieszonkowy na rok 1920 (nakład Władysława Kompendy w Krakowie, ul. Bato-rego 1), z mapą Polski, planem teatrów, rap-tularzem, kolejowym rozkładem jazdy, taryfa-mi, skalami i t. p.

II. DLA WSZYSTKICH P. T. CZYTELNIKÓW „GOŃCA KRAKOWSKIEGO” (a zatem i Prenu-meratorów):

331.

Pierwsza pierwsza śmiech głuptasa,
Małe dziecię sobie hasa,
„Druga druga”, „trzecie, trzecie”
Wciąż szczebioce małe dziecię.
W cenie dziś są czwarte czwarte,
Dwie mareczki jedno warte,
Trzecia druga mąż w Tybecie,
W czwartej drugiej gniazdo krecie,
Niech turysta ciężko sapie,
Ja mam całość już na mapie.

Za trafne rozwiązanie tej szarady wyznacza się trzy nagrody:

4. Wspaniałe mydło piękności.

5. Bezpłatna prenumerata „Gońca Krakow-skiego” na marzec 1920 r., względnie przedłuże-nie prenumeraty o jeden miesiąc.

6. Kalendarz kieszonkowy na rok 1920 (jak wyżej).

P. T. CZYTELNICZY zechcą w myśl postano-wień regulaminu szaradowego nadsyłać rozwią-zania z reguły na wysłanku odnośnej szarady. Do P. T. Prenumeratorów postanowienie to się nie odnosi.

NADESŁANE.

ADWOKAT

Dr. MAREK CHAMEIDES

proceedzi swą kancelaryę od 1 stycznia 4794
W KRAKOWIE, ULICA KARMEŁICKA 8. I. PIĘTRO.

ADWOKAT

Dr BERNARD SCHIFF

proceedzi kancelaryę w Podgórzu, Rynek I. 12.

Salon Dzieł Sztuki
Kraków, ul. św. Jana 3. Tel. 2,

poleca obrazy i rzeźby najwybitniej-szych mistrzów polskich po cenach umiarkowanych. 4361

PLATYNĘ, BRYLANTY

zegarki złote, zęby sztuczne oraz wszelką biżuterję kupuje po najwyższych cenach zegarmistrz

MELZER 4868

Kraków, ul. Sławkowska L. 16 (obok magazynu broni).

Zakład Krawiecki Ubiorów Męskich
FR. MECNAROWSKIEGO

Kraków, ul. Długa 58

wykonuje wszelkie zamówienia z materiałów własnych, jakoteż dostarczonych. — Ceny przy-stępne. — Wykończenie bez zarzutu. 4768

Mydła i perfumy francuskie
poleca 4245

ALBA Kraków, Szczepańska 7,
Lwów, ul. Halicka 21.

Sprzedaż hurtowna i częściowa.

Wypożyczy Pianino

na przeciąg jednego roku i udzieli lekcyi forte-pianu (ewentualnie skrzypiec) za wynajęcie mie-szkania składającego się z pokoju (ewentualnie dwóch pokoi) i kuchni. — O listowną wiado-mość uprasza się pod „A—B” do drukarni Lu-dowej, Dunajewskiego 5.

Potrzeba kobiet

do roznoszenia gazet.

Wiadomość: Adm. „Gonia”, Karłowicza 1

Chwila bieżąca.

Kalendarzyk.

Nawrócenie św. Pawła

Wschód słońca 8:25

Zachód słońca 5:20

Długość dnia 8:55

TEATR IM. JUL. SŁOWACKIEGO.

Niedziela popoł.: „Betleem polskie”.

Wieczór: „Betleem polskie”

TEATR „BAGATELA”.

Niedziela popoł.: „Czy jest co do ocenia”.

Wieczór: „Tylko sen”.

TEATR POWSZECHNY.

Niedziela popoł.: „Dwaj złodzieje”.

Wieczór: „Krzyżacy”.

OPERETKA W NOWOŚCIACH.

Niedziela popoł.: „Wesoła wdówka”.

Wieczór: „Wesoła wdówka”.

Poniedziałek: „Tam gdzie skowronek śpiewa”.

Wtorek: „Rozwódka”.

WYKŁADY W DOMU ARTYST. (pl. św. Duchy)
Poniedziałek, Józef Flach: „Z dziejów mistycyzmu” część II: Mistycyzm Odrodzenia.

Wtorek, Ferd. Hoessick: „Tragikomedya miłosna pa-ri Bobrowej i Zyg. Krasińskiego”, część I.

KOLLEGIUM WYKŁADÓW NAUKOWYCH.

Rynek główny. Linia A—B L. 39.

Poniedziałek o godz. 5. art. dram. St. Wysocka: „Młoda poezya polska”.

Ustalenie polskich nazw miejscowości na Pomorzu.

Podkomisarjat na Prusy Królewskie ustalił przez specjalną komisję, składającą się z fer-chowców (historyków, lingwistów i t. d.) pol-skie (istniejące) nazwy wszelkich miejscowo-ści województwa Pomorskiego i wolnego mia-sta Gdańska. Praca ta trwała 4 miesiące, jest ukończona i wyjdzie jako „podręcznik” w koń-cu stycznia w druku.

Opracowanie nazw miejscowości powiatów plebiscytowych, Prus Książęcych i nazw rzek, strumyków i jezior na województwo Pomorskie, Gdańsk i plebiscyt rozpocznie się niebawem.

Skorowidz ten jest pracą naukową, uwzględ-niającą przede wszystkim potrzeby praktyczne i nie podaje żadnych spolszczeń, ograniczając się tylko do istniejących nazw. Spolszczenie nazw wyłącznie niemieckich pozostawiono wła-dzom kompetentnym.

Spisek antydynastyczny w Chorwacji?

Dzienniki wiedeńskie twierdzą, że w Zagrze-biu wykryto spisek, rozgałęziony w całej Chor-wacji i Słowaczynie, a zmierzający do obala-nia dynastji Karageorgewiczów. Wiele osobi-wości politycznych, między nimi także prezes związku urzędników państwowych Venković, zostało aresztowanych. Wiadomości te. należy ze względu na ich źródło traktować z zastrze-żeniem. Red.)

Izba holenderska przeciw wydaniu Wilhelma

Wedle informacji prasy niemieckiej przyszła sprawa wydania Wilhelma pod obrady komisji parlamentu holenderskiego. Większością dwóch trzec. uchwalono aprobować odmowne stanowi-sko wobec ententy, jakie zajął rząd.

Wilson ma iść do... Honolulu!

Według doniesienia „New York Herald” Li-ga Wszeczpacyfistyczna zwróciła się do Wilsona z prośbą, aby został jej prezesem i opuściłszy Biały Dom, przeniósł się do... Honolulu! Liga Wszeczpacyfistyczna, której prezesem ho-norowym był dotychczas prezydent Wilson pra-gnie zacieśnić stosunki pomiędzy wszystkimi ludami, zamieszkującymi na wybrzeżach Ocea-nu Spokojnego.

Syn i córka Rasputina aresztowani.

(m-m) „Stockholmer Tageblatt” donosi, że syn i córka osławionego Rasputina, którzy mie-szkali na Syberji, zostali aresztowani pod za-rzutem spisku antybolszewickiego.

Moc przeczucia.

(l.) Jeden z misjonarzy z Kongregacyi Św. Duchy, który wraz z piętnastu swymi towarzy-szami zginął w czasie zatonięcia okrętu „Afr-ique” wiało — jak donoszą pisma francuskie — przeczucie swego tragicznego końca. W chwili wyruszenia w drogę, ogarnął go dziwny jakiś niepokój rzekł też do przyjaciela swego udają-cego się do Rzymu:

— Atlantyk bywa w zimie często bardzo gro-zny... Poproście dla mnie o błogosławieństwo Ojca św., a potem w razie potrzeby przesiłcie

mi je telegraficznie... Bardzo mi na tem zależy. Przeczucie kapłana sprawdziło się, nie unik-

nał tragicznej śmierci w nurtach groźnego Atlantyku

Ujęcie morderców Grünfelda.

Szczegóły aresztowania. — Co zeznali bandyci. — Aresztowanie ich znajomych. — Energiczne śledztwo.

(T) Sprawa wykrycia sprawców napadu rabunkowego na Gruenfelda było nadzwyczaj uciążliwa, gdyż policja operowała tylko na podstawie rysopisów nie dość szczegółowych, podanych przez Woźniczową i Okrętową. W dniu 22 bm. tj. na drugi dzień po dokonaniu morderstwa doniesiono policji poufnie, że do dra Keplera w Podgórzu zgłosił się tego samego wieczora tj. w godzinę po dokonaniu morderstwa nieznanymi jakimiś żołnierzami w białym pluszowym kapeluszu prosząc by go opatrzone. Na podstawie tego doniesienia wdrożono natychmiast dochodzenia, doprowadziły do konkretnych rezultatów, bowiem agent policji Kaczor aresztował dnia 23 bm. o godz. 7 wieczorem jednego z uczestników napadu w osobie Andrzeja Meusa 1. 24 rodem z Ludwinowa plutonowego 20 p. p. z zawodu malarza pokojowego. Aresztowanie nastąpiło w domu jego rodziców w Ludwinowie. Przesłuchiwany na policji Meus tłumaczył się początkowo, że ranę otrzymał w czasie bójki na ul. Wielickiej w Podgórzu.

PRYZNANIE SIĘ DO WINY.

Przyparty jednak do muru, przyznał się wreszcie Meus wobec nadkomisarza Gebharda i oficjalnie Kantora oraz inspektora policyjnego Dmytryszyna i zeznał co następuje.

SCHADZKA BANDYTÓW W RESTAURACYI.

Popołudniu na kilka godzin przed napadem zaszedł Meus do restauracji Loriego przy ul. Dajwór 1. 20, gdzie spotkał się z niejakim Władysławem Lalikiem znanym złodziejem i włamywaczem, który przed kilku dniami uciekł z więzienia w Wiśniczu gdzie odsiadywał karę (skazany na 15 lat) zarabunki podczas rozruchów we Lwowie. Także przyłączył się tam do nich trzeci „młodzieniec“ (o którym poniżej) Meusowi z nazwiska nie znany a którego on nazywa „Lwowiakiem“. Cała „hultajska trójka“ udała się na ulicę św. Józefa gdzie spotkali niejakiego Glassmana znanego policji bandytę, który (według zeznania Meusa) zaprowadził ich na ulicę Meiselsa 1. 5 t. j. do domu w którym mieli „operować“.

ZBRODNIA.

Glassman zaprowadził swych trzech kompanów na podwórze tego domu i wskazał im okna mieszkania Gruenfelda, następnie wyszedł drugą bramą na ulicę krakowską.

Trzej bandyci z brauningami w rękach, (choć Meus twierdzi, że broni nie posiadali?) weszli do sieni Gruenfelda. Następnie weszli do kuchni gdzie zastali u Gruenfeldów dwie kobiety. Pierwszy wszedł Lalik, zanim ów Lwowiak a w oknie Meus.

Lwowiak i Lalik krzyknęli „ręce do góry“ poczem dali kilka strzałów w stronę siedzących osób. Nagle Meus poczuł ból w twarzy i natychmiast (jak twierdzi) opuścił mieszkanie. Co się dalej działo, tego on nie wie. Biegł ulicą Kazimierza gdzie po chwili dogonił go „Lwowiak“ i obaj poszli na Podgórze. Po drodze „uradzili“, że zraniony Meus (zapewne od odsakakującej od stołu kuli) uda się do lekarza. Byli u kilku lecz nie zastali żadnego wdomu. Wreszcie znaleźli dr K. gdzie przed domem Lwowiak wręczył Meusowi ze zrabowanego łupu banknot 100 koronowy „na doktora“. U doktora odbyła się znana nam już scena.

DZIELENIE SIĘ LUPEM.

Po wyjściu od lekarza obaj bandyci udali się na ulicę Rejtana gdzie Lwowiak policzył zrabowane pieniądze. Było ich 3.400 K. Lwowiak zostawił sobie 750 K a resztę dał Meusowi aby się podzielił z towarzyszami.

DZIEŃ PRZED ARESZTOWANIEM.

Poczem bandyci rozeszli się. Meus poszedł do domu swych rodziców na Ludwinów, gdzie przenocewał. Następnego dnia rano kiedy matka Meusa wycyściła swemu synkowi splamiony krwią mundur, udał się bandyta na ulicę Wawrzynca, gdzie w obecności niejakiego Dębskiego (również bandyty aresztowanego w kilka chwil później przez obławę policyjną) wręczył obecnemu tam Glassmanowi 2750 K.

Poczem Meus udał się do swych koszar na Krowodrzy, gdzie lekarz pułkowy opatrzył go i polecił mu pozostać w koszarach. Meus wró-

cił jednak znowu do domu, gdyż jak mówi „był głodny“, a wieczorem tego dnia został aresztowany.

UJĘCIE DRUGIEGO MORDERCY.

Na skutek podanego przez Meusa rysopisu ajenci policji p. Kaczor i Kościuch aresztowali owego „Lwowiaka“ w pewnym mieszkaniu przy ul. Długosza 13 w Podgórzu. Aresztowany zeznał, że nazywa się Paweł Oziembłowski 1. 18, rodem ze Lwowa. Oziembłowski dnia 3 marca zeszłego roku wyrokiem sądu polowego za rabunek przy ul. Dominikańskiej we Lwowie sądzony został na 20 lat ciężkiego więzienia w Wiśniczu, skąd przed kilku dniami zbiegł.

Oziembłowski przyznał się z cynizmem do wszystkiego i zeznał również, że on to pierwszy krzyknął „ręce do góry“.

DWAJ POZOSTALI NIEUJĘCI BANDYCI.

Lalik do tej pory nie ujęto. Podajemy jego rysopis określony przez kolegów. Liczy lat 23, wzrostu średniego, silnej i zgrabnej budowy, duże ciemne oczy, kuleje na jedną nogę. „Nieujęto również owego Glassmana za którym wszczęto dochodzenia.

Obaj aresztowani są to młodzi ludzie. Meus blondyn średniego wzrostu, typ zbrodniarza o minie kretyna. Oziembłowski to chuderlawy i bladej „chłopczyzna“ wyglądający na 14-letniego terminatora szewskiego. Jednak w jego ciemnych oczach kryje się sztyderstwo i cynizm.

ARESZTOWANIE ZNAJOMYCH.

Oprócz gatunku bandytów aresztowano jeszcze niejaką Piątkową rzekomo stróżkę z Podgórza, u której schodzili się bandyci i syna jej Igancego, który sprzedał Oziembłowskiemu swą legitymację wojskową za 50 koron poczem doniósł do policji że ją zgubił.

WNIOSKI.

Badania i śledztwo prowadzi nadradca dr Szczepański, nadkomisarz dr Gebhard i oficjalnie Kantor. Znaczne zasługi w wykryciu bandytów położyli inspektorzy pol. Buryło, Kaczor i Pleczyński i Kościuch. Według mniemania prowadzących śledztwo, głównym sprawcą napadu jest Meus, który znał dobrze rozkład mieszkania Gruenfeldów gdyż chodził tam zmieniać marki na korony jako posłaniec kasy pułkowej.

Śledztwo w tej sprawie trwa. Zapewne w krótkim czasie wykryje policja resztę sprawców.

Z UNIW. JAGIEL. P. Mieczysław M. Anczakowski otrzymał na tut. uniwersytecie stopień dra praw.

(T) POSIEDZENIE KOMISYI DOBROCZYNNEJ W MAGISTRACIE. Wczoraj odbyło się posiedzenie komisji dobroczynnej, na którym uchwalono budżet tego działu. W przyszłym tygodniu odbędą się dalsze obrady nad budżetem, które będą przedłożone komisji budżetowej.

(T) KONFERENCJA W SPRAWIE KRADZIEŻY NA DWORCU KOL. W sali konferencyjnej Dyrekcji kolei odbyła się wczoraj konferencja w sprawie kradzieży kolejowych. Przewodniczył dyr. kolei Jasiński, obecni byli nadinspektor Stęhan, nadradca policji dr Szczepański, komendant policji państwowej Landenberger i inni. Nadradca dr Szczepański przedstawił obecnym konieczność zwalczania kradzieży kolejowych. Wskazał na niedomagania kontroli wojskowych w tak zw. stacji zborni, która jest roszadnikiem brudu i chorób zakaźnych a czasem schroniskiem dla ciemnych indywiduali. Podniósł konieczność pozostawienia nadal ruchomej straży kolei (która Ministerstwo wojny ma zamiar znieść) itd. Przy końcu obrad wysłano depeche do ministra kolei o interwencję o przedłużenie egzystencji straży kolejowej ruchomej. W końcu podjęto uchwałę domagającą się orasania dworca kol. betonowym ogrodzeniem. Na tem konferencje zakończono.

W SPRAWIE DODATKOWEJ APROWIZACYI PRACUJĄCYCH. Rozporządzeniem Ministerstwa aprowizacji z 8 października 1919 r. przyznano racje żywności dla następujących kategorii pracowników: a) dla pracujących w zakładach przemysłowych z wyjątkiem zakładów, które zatrudniają poniżej 5 robotników, lub których robotnicy otrzymują z umowy deputaty żywności np. młyny, piekarnie itp., wreszcie które wchodzi w skład gospodarstwa produkującego ziemiopłody; b) dla pracujących w zakładach użyteczności publicznej (gazownie, elektrownie, wodociągi itp.); c) dla pracujących przy robotach publicznych, o ile się rekrutują z zarejestrowanych bezrobotnych; d) dla pracowników zarządu miejskiego, którzy nie są równocześnie producentami, wreszcie e) dla pracujących przy ro-

botach wykonywanych przez organa państwowe i komunalne lub też na zamówienie tych organów przez prywatne przedsiębiorstwa przez czas trwania tych robót. Przyznana powyższym kategoriom pracowników racje dodatkowe żywności wynoszą na miesiąc: 8 kg mąki lub odpowiednią ilość chleba, 60 dkg kaszy i 60 dkg cukru i przysługują samym tylko pracującym z wyłączeniem członków ich rodzin. W celu ustalenia ilości osób mających prawo do poboru dodatkowych racji żywności, w myśl powyższego rozporządzenia min. w celu obliczenia za potrzebowania i uzyskania przydziału odpowiednich artykułów żywności, Magistrat wzywa zarządy wydziałów (wyżej pod a) do e) zakładów i przedsiębiorstw, aby w nieprzekraczalnym terminie do dnia 31 stycznia 1920 r. przedłożyły Wydziałowi III. c. Mgtu. (ofic. I. piętro Nr. drzwi 20) szczegółowe wykazy imienne wszystkich zatrudnionych u nich pracowników w dwu egzemplarzach. Sporządzający wykazy niezgodne z prawdą, będą karani w myśl obowiązujących przepisów.

(T) POSIEDZENIE KOMISYI TEATRALNEJ W SPRAWIE EMERYTÓW. Na wczorajszym posiedzeniu komisji teatralnej uchwalono ze względu na drożyznę podwyższyć wszystkim emerytom sceny krakowskiej dodatek drożyzni.

Z TEATRU IM. SŁOWACKIEGO. Popularne jaśnelka L. Rydla, będą grane jeszcze dwa razy w tym sezonie w niedzielę 1 i poniedziałek 2 lutego. Repertuar przyszłego tygodnia zajmą przeważnie sztuki z udziałem p. Wysockiej, której występy stały się magnesem, stale ściągającym widzów. W poniedziałkowym przedstawieniu „Sędziów“ rolę Jewdochy odegra poraz pierwszy na naszej scenie p. L. Pancewiczowa. We środę dn. 28 bm. po raz 17-ty „Nina“ Kampa z p. Zielińską w roli tytułowej. W przygotowaniu na najbliższe występy p. Wysockiej „Rommersholm“ Ibsena i „Lilla Weneda“, która otrzyma zupełnie nową oprawę sceniczną. Rozpoczęły się także przedwstępne przygotowania do najbardziej interesującej nowości tego sezonu — nowego dzieła K. Huberta Rostworowskiego 3-ech aktowego misterium p. t. „Mitosierdzie“.

BAL MASKOWY artystów teatru im. J. Słowackiego odbędzie się 15 lutego w połączonych salach Kasyna wojskowego. Po zaproszenia zgłaszać się należy osobiście do kasy teatralnej (w westybulu) od godz. 6.30 do 8 wieczorem, albo też pisemnie do filii Zw. A. S. P. przy teatrze im. Słowackiego z podaniem nazwiska, zajęcia i adresu.

Z TEATRU „BAGATELA“. Dzisiejsze dwa przedstawienia (popołudniowe o 4 i wieczorne o 7 i pół) wypełni arcywesoła farsa „Czy jest co do oclenia“ oraz salonowa komedia w 3 aktach Lothara Schmidta pt. „Tylko sen“. W poniedziałek powraca na repertuar „Tancerka“ Lengwela, która z powodu choroby p. Fritschego i Szagne została ostatnim razem odwołana. „Tancerka“ zatem pojawi się w obsadzie premierowej z p. Kozłowską w tytułowej roli. Premierą najbliższą będzie „Miss Hobbs“. Ukończone przygotowania techniczne (ruchomy pomost okrętowy w akcie drugim) pozwalają już ustalić dzień premiery, który oznaczyła dyrektorka 29 bm. Reżyserię „Miss Hobbs“ prowadzi p. Fr. Wysocki.

GOSIENNE WYSTĘPY znakomitych tancerzy w operetce w Nowościach. Dyrektorka chcąc jeszcze bardziej urozmaicić premierę „Rozwódki“ L. Falla zaangażowała na szereg występów znakomitych tancerzy z Warszawy N. Nadezłina była primaballeriną petersburskich teatrów i Z. Nellego pierwszego balcymistrza teatrów warszawskich. Premiera „Rozwódki“ we wtorek 27 stycznia.

Z TEATRU POWSZECHNEGO. Jutro „Cyrulik sewilski“ Rossiniego z udziałem pp. Hendrichówny, Feldmanowej, Sawickiej, Ludwiga, Tarnawskiego, Pietronia, Paszkowskiego, Wierzbickiego i Rawity. Reżyserię prowadzi p. Tarnawski, dyryguje kapel. Leszczyński. „Cyrulik“ grany będzie dwa razy z rzędu tj. jutro i we wtorek. Dziś popołudniu Anczyca „Dwaj złodzieje“, wieczorem „Krzyżacy“.

LEON HOFF-CORTILLI W KRAKOWIE. Staraniem „Kraakowskiego Biura Koncertowego E. Bujańskiego“ wystąpi dnia 10 lutego br. w sali „Sokoła“ z jednym koncertem Leon Hoff-Cortilli, krakowianin, znany zaszczytnie u nas ze swych koncertów przed wojną. Hoff-Cortilli, pierwszy tenor oper zagranicznych — podczas wojny śpiewał z ogromnym powodzeniem w Zurychu, Berlinie, Norymberdze i Gracu. Bilety są już do nabycia u J. Rudnickiego, Linia A—B.

PORANEK BEETHOVENA „FIDELIS“ odbędzie się w niedzielę 25 bm. w sali Tow. Lekarskiego. Prelegentem jest dr Józef Reiss, w części ilustracyjnej wystąpią: Wanda Hendrichówna, Adam Ludwig, Marya Karpińska, Jan Pawlikowski i kapelmistrz Stefan Barański. Poranek, który jest ze wszech miar interesujący, zapowiada się świetnie. Bilety do nabycia przy wejściu na salę.

WESELE KRAKOWSKIE. Pod protektoratem Wp. Konstancowej Buszczyńskiej, Gener. Zygmuntovej Zielińskiej, Generała Ant. Symona, hr. Zdzisł. Tarnawskiego, Gen. Fr. Latinika i Gen. Józ. Stillera, odbędzie się w poniedziałek 2 lutego w salach górnych i dolnych Kasyna Wojskowego „Wesele Krakowskie“. Weźmie w niem udział grupa włościan z Bronowic. Nado przybędą delegacje ze Spisza i Orawy, Śląska Górnego i Cieszyńskiego w strojach ludowych. Również zostaną zaproszeni przedstawiciele komisji koalicyjnej plebiscytowej z Cieszyzna. Po „Weselu“ nastąpi zabawa taneczna. Stroje ludowe, narodowe lub wieczerowe. Zaproszenia wydaje się w lokalu Kola VI T. S. L. Plac Szczepański 7, I. p. cd 9 do 12 i od 4 do 5 pop.

(T) ŻOŁNIERZ ZGNJECIONY PRZEZ AUTO. Wczoraj o godzinie 6 rano wezwano tutejsze Pogotowie na ulicę Montelupich do garażu wojskowego, gdzie wojskowe auto wyjeżdżając przygniotło do muru żołnierza Wawrzynca Koziaza 1. 24 miazdząc mu klatkę piersiową i łamiąc żebra. W stanie bardzo ciężkim odwieziono go do szpitala załogi.

(T) ŚMIERĆ NA ULICY. Wczoraj na ulicy Pawiej jakiś nieznanymi starszkiem upadł nieprzytomny. Wezwane Pogotowie stwierdziło śmierć z powodu udaru serca.

(T) **KONTROLA CEN W SKLEPACH.** Wczoraj państwowy urząd walki z lichwą zarządził kontrolę uwidaczniania cen w niektórych sklepach. Dotąd skontrolowano 11 sklepów w których nie znaleziono wcale uwidocznionych cenników towarów.

„SZCZUTEK” w ostatnim numerze przynosi szereg doskonałych utworów satyrycznych proza i wierszem na tle aktualno-politycznym jak „korona i

marka”, „tygrys w raj”, „katastrofa kolejowa” (pociąg przyszedł w terminie), dalej przekłady z najnowszej smutnie ironicznej poezji niemieckiej, sowiecka humoreska „Gore” z zroniki carskiego grodu. Wyborne są próbki malarstwa i poezji kubistycznej oraz szereg anegdot i dowcipów aktualnych, ilustrowanych satyrycznymi rysunkami.

Rokowania p. Patka w Londynie w sprawie Gdańska.

Paryż (Havas). Polski minister spraw zagranicznych, p. Patek, konferował w towarzystwie posła polskiego w Londynie, Sapiehy, z Lloydem Georgem, a następnie w towarzystwie posła polskiego w Paryżu Zamoyskiego z Marcillem, Nitim i Scaloją. Wynikiem tych rokowań było, że administracja wolnego miasta Gdańska będzie wykonywana prowizorycznie przez sir Reginald Towera, jako przedstawiciela wielkich mocarstw. Sir Reginald Tower przybędzie do Gdańska z początkiem lutego, po rozlokowaniu tam batalionów angielskich i jednego francu-

skiego. Równocześnie przybędzie polski komisarz generalny dr. Maciej Biesiadecki, z którym sir Reginald Tower wypracuje podstawy przyszłej konwencji między Polską a Gdańskiem. Po zawarciu tej konwencji odjedzie sir Tower do Paryża, prawdopodobnie w przeciągu 4 miesięcy. Równocześnie odbywać się będą obrady nad konstytucją wolnego miasta Gdańska, która stanie się prawomocną dopiero z chwilą zawarcia konwencji polsko-gdańskiej. Pp. Tower i Biesiadecki obradują w Paryżu nad zarządzeniami przejściowymi.

„Czechy nie zrezygnują nigdy z Cieszyńskiego”.

Praga. (PAT) Na onegdajszym posiedzeniu Zgromadzenia Narodowego odbyła się dyskusja budżetowa. Generalny sprawozdawca, poseł Srdenko, oświadczył, że deficyt nowego budżetu państwowego wynosi 2 miliardy 600 milionów koron. W czasie rozpraw budżetowych przyszło do ostrego starcia słownego pomiędzy p. Kramarzem a prezydentem ministrów Tuszarem. P. Kramarz wygłosił namiętną mowę przeciwko Niemcom. Prezydent ministrów Tusar nazwał mowę Kramarza podżegającą, za co zo-

stał przywołany przez prezydenta Zgromadzenia narodowego do porządku. Z pośród innych mówców oświadczył poseł Hnidek ze słowackiej partii ludowej, że rząd musi wobec koalicji podkreślić, iż Czechy nie zrezygnują nigdy z obszaru Cieszyńskiego (my także! — przyp. red.). Mowca jest przekonany, że po ostatecznym rozwiązaniu problemu cieszyńskiego, Czechy wraz z Polską będą stanowiły wał ochronny przeciwko ekspansji Niemców na wschód.

Wojna wszystkich przeciw wszystkim na Syberii.

Wiedeń. (Tel. wł.) „Morning Post”, jak podają dzienniki ze Sztokholmu, donosi rzekomo z Paryża, że we wschodniej Syberii wybuchła wojna wszystkich przeciw wszystkim. Wojsko amerykańskie walczyć tam ma z oddziałami

gen. Siemionowa, przeciw któremu podjęli także walkę Czechosłowacy. Natomiast z Amerykanami rozpoczęły rzekomo walkę wojska japońskie.

Jugosławia grozi koalicji — mobilizacją...

Zagrzeb. (PAT) Prezydent komisji posłów obszarów obsadzonych, dr Princisnic, wystosował do prezydenta ministrów Dawidowicza następujący telegram: Na wezwanie konferencji pokojowej pod adresem rządu jugosłowiańskiego, by w przeciągu 4 dni przyjął propozycję w sprawie rozwiązania kwestyi Adryatyckiej, gdyż inaczej wejdzie w życie traktat londyński,

wyraziła komisja posłów obsadzonych obszarów zapatrywanie, że jedynie właściwą odpowiedzią na to wezwanie byłaby ogólna mobilizacja.

Belgrad. (PAT) Prawdopodobnie przed ostateczną odpowiedzią na żądanie ze strony Rady najwyższej rząd jugosłowiański proponuje rządowi koalicji czterodniową prolongatę.

W samym Tokio umiera dziennie na grypę 1700 osób!

Londyn. (BK) Z Tokio donoszą, że grypa rozszerza się ogromnie w całej Japonii. W Tokio

zachorowało 200 tysięcy osób, a 1700 osób umiera dziennie.

Wielka kradzież w muzeum historii sztuki.

Wiedeń (PAT). Dzienniki tutejsze donoszą, że w nocy na 23 b. m. dokonano w wiedeńskim muzeum dla historii sztuki kradzieży przedmiotów wartościowych, między innymi laski

marszałkowskiej cesarza Franciszka i Karola Lotaryńskiego, 80 gemm i przedmiotów z kości słoniowej, wartości przeszło 20 milionów koron. Sprawcy nieznani.

Urzednicy komunalni Krakowa i Lwowa otrzymają podwyżki.

Warszawa (tel. M.). Na posiedzeniu sejmowej komisji skarbowo-budżetowej poseł Federowicz zwrócił uwagę, że wobec podwyższania płac urzędnikom państwowym o 60 do 100 procent, także i urzędy komunalne w Galicyi, a w szczególności miasta Kraków i Lwów, będą musiały odpowiednio podwyższyć płace wszystkim funkcjonaryuszom miejskim, na pokrycie tych wydatków okaże się konieczność nałożenia nowych dodatków do podatków miejskich, co jednak wymaga pewnego terminu dla opracowania pewnego planu. Wobec tego pan poseł Federowicz apeluje do ministra skarbu, aby wyasygnował z kasy państwowej gminom miasta Krakowa i Lwowa odpowiednie zasiłki na ten

cel. Minister Grabski na propozycję tę się zgodził. Na skutek wniosków posłów Sulikowskiego i Steinhausa, aby ustawą o podwyżce pensji objęto także emerytów państwowych, min. Grabski zapowiedział, że wniesie w tej sprawie projekt w ciągu 10 dni.

Groźba strajku pracowników gminnych we Lwowie.

Lwów (tel. M.). Miastu naszemu grozi strajk ogólny wszystkich pracowników gminnych, a więc elektryków, gazowników, wodociągów i t. d. o ile nie zostaną spełnione żądania, przedstawione prezydentowi miasta. Pracownicy domagają się albo deputatów żywnościowych, albo pod-

wyżki płac, bo z pensji w obecnych warunkach wyżyć nie mogą. Prezydent miasta zaznaczyło, że z powodu braku żywności deputatów wydać nie może. Do Warszawy wyjeżdża delegacja, złożona z reprezentantów robotników, zatrudnionych w zakładach miejskich, aby przedstawić rządowi ciężkie położenie tych pracowników.

Nadzwyczajny dodatek dla urzędników uchwalony.

Warszawa (PAT). Komisja skarbowo-budżetowa i administracyjna, po wysłuchaniu dopuszczonych na obrady delegacji urzędników, uchwalila rządowy projekt ustawy w sprawie przyznania nadzwyczajnego dodatku drożyznianego urzędnikom i funkcjonaryuszom państwowym, egzekutorom podatkowym, funkcjonaryuszom kolei państwowych, nauczycielom szkół powszechnych, państwowych szkół średnich, seminarjów nauczycielskich i preperand, oraz szkół wyższych, począwszy od 1 stycznia 1920 aż do czasu uregulowania poborów służbowych. Uchwała komisji zawiera podwyżkę 10 procent kwoty dla pierwszej kategorii płac, w projekcie rządowym wyznaczonej. Przyjęto rezolucję o zrównanie deputatów urzędniczych z deputatami wojskowymi, drogą zmniejszenia tych ostatnich.

Nadzwyczajny dodatek drożyzniany przyznany jest art. 1 projektu komisijnego w następujących procentach od zasadniczego miesięcznego uposażenia wraz ze wszystkimi dotychczasowymi dodatkami drożyznianymi:

Dla nieżonatych i niezamężnych lub żonatych i zamężnych bezdzietnych, o ile obie strony pobierają uposażenie ze skarbu państwowego, oraz dla zamężnych, o ile ich mężowie, jako osoby wojskowe, otrzymują w myśl ustawy z 12 czerwca 1919 dodatki na żonę i dzieci — 65 procent do 1000 marek dotychczasowej pensji, a ponad 1000 marek — 60 procent. Dla żonatych i zamężnych bezdzietnych lub z 1 dzieckiem, dla wdowców lub wdów z 2 dzieci — 75 procent do 1000 marek, a 70 procent powyżej 1000 marek.

Dla żonatych lub zamężnych z 2 dziećmi, dla wdów lub wdowców z 3 dzieci — 85 procent do 1000 marek, a 80 procent powyżej 1000 marek.

Dla żonatych lub zamężnych z 3 dziećmi, dla wdowców lub wdów z 4 dzieci 95 procent do 1000 marek, a 90 procent powyżej 1000 marek.

Dla żonatych i zamężnych z 4 lub więcej dzieci, dla wdowców lub wdów z 5 dzieci — 100 procent do 1000 marek i 100 procent powyżej 1000 marek.

Art. 2 postanawia, że przy oznaczeniu wysokości procentów należy uwzględnić dzieci nieletnie, nie zarabiające i będące na utrzymaniu rodziców, do 18 roku życia włącznie, dzieci zaś, będące jeszcze w zakładach naukowych, aż do ukończenia studiów, nie dalej jednak, niż do 24 roku życia włącznie.

Art. 3. Dodatek ten nie przysługuje pracownikom kontraktowym, którym może być podwyższone pobierane przez nich uposażenie umowne tylko w wypadkach, w których zachodzi konieczna potrzeba, za uprzednią zgodą ministra skarbu, w drodze rewizji zawartej z nimi umowy.

Walka z tyfusem.

Warszawa (tel. M.). Dr. Emil Godlewski zamiarowany został generalnym komisarzem dla zwalczania tyfusu plamistego w całym państwie.

Polska nawiązuje stosunki z Gruzją, Armenią i Azerbejdżanem.

Warszawa (tel. M.). Via Paryż nadeszła tu wiadomość, że rząd polski wydelegował misję specjalną do rządu Gruzji, Azerbejdżanu i Armenii z poleceniem nawiązania stałych stosunków z tamtymi państwami.

Nowa pożyczka wewnętrzna w Polsce.

Warszawa (tel. M.). Na posiedzeniu państwowej rady finansowej rozpatrywano sprawę emisji nowej pożyczki wewnętrznej, celem zmniejszenia dolnej emisji banknotów Polskiej Kasy Pożyczkowej.

O prawo pierwokupu przez rząd nadwyżki plodów ziemnych.

Warszawa (tel. M.). Sejmowa komisja aprobowacyjna uchwalila wniosek, wzywający rząd o przedstawienie Sejmowi w trybie nagłym projektu pierwokupu przez rząd, po cenach mak-

symalnych, wszystkich ilości ziemiopłodów jadalnych we wszystkich gospodarstwach wyżej 40 morgi ziemi ornej, na których nadmiar zboża został stwierdzony.

Maszyna piekielna na stacji w Sędziszowie.

Warszawa (tel. M.). Na stacji w Sędziszowie, w ziemi kieleckiej, znaleziono w wagonie kolejowym maszynę piekielną, która znajdowała się w skrzyni, zaadresowanej do kopalni „Czeładź”. Śledztwo wykazało, iż wagon wysłany został z Pilawy z tartaku, którego właścicielem jest niejaki Holenderski, a zarządcą Salomon Fryd. W sprawie tej wdrożono energiczne dochodzenia.

Nowe porażki bolszewików.

Warszawa. (PAT) Komunikat sztabu gen. wojsk polskich z 2 stycznia. Front litewsko-białoruski: Bohaterskie wojska lotewskie, w ataku na Rzeżycę, wzięły około 1000 jeńców, 2 działa, samochód pancerny, tabor kolejowy, oraz dalszą zdobycz wojenną, która jeszcze nie została przeliczoną. Obecnie zajmują one linię Styglowo-Akulińska-Antyże. Na północ od rzeki Dźwiny patroli nasze mają tylko słaby kontakt z cofającym się nieprzyjacielem. Na południe od Połocka, w rejonie Pauli, nasze oddziały wywiadowcze rozbiły znaczniejszy, skombinowany oddział bolszewicki i wzięły jeńców. Zresztą na całym froncie ożywdona działalność wywiadowcza.

Front wołyński: Ułazeczki patroli. W walkach na wschód od Perga wzięliśmy kilkuset jeńców i karabin maszynowy.

Wznowienie ruchu telegraficznego między Rosją północną a Polską.

Kraków. Dyrekcya Poczty i Telegrafów we Lwowie ogłasza: Od dnia 20 stycznia 1920 roku odbywać się będzie normalny ruch telegraficzny między Polską a Rosją północną (ważniejsze miasta: Archangielsk, Aleksandrowek, Kola, Kandalekcha, Sounski, Posland, Wytegra) drogą przez Niemcy, Szwecję i Norwegię. Dopuszczone są telegramy zwykłe i pilne (terminowe) we wszystkich językach europejskich. Telegramy prasowe są na razie niedopuszczalne. Opłata za wyraz wynosi 2 mk. 0 fen. wgl. 4 K. Telegramy podlegają cenzurze wojskowej w Rosji północnej i przyjmowane będą na odpowiedzialność nadawcy, t. j. bez prawa żądania od Zarządu poczty i telegrafów zwrotu opłat w razie niedojścia telegramu.

Telegramy do Rosji północnej należy kierować przez Warszawę-Berlin.

Dżuma na Śląsku jest czeskim wymysłem.

Wiedeń. (PAT) „Neue Fr. Presse” głaska ze strony poselstwa polskiego zaprzeczenie doniesienia dzienników czeskich o wybuchu dżumy na Śląsku.

Odwolanie posła angielskiego z Pragi.

Praga (PAT). Nagle odwołanie dotychczasowego posła angielskiego Goslinga należy, jak się zdaje, spowodować do faktu, że Gosling wysłał do swego rządu bardzo niepomyślne (ale mało zgodne z prawdą — przyp. Red.) sprawozdania polityczne o stosunkach w Czecho-Słowacji. Odwołanie nastąpiło bezpośrednio na żądanie rządu czesko-słowackiego.

Zamach na pociąg gen. Dragomirowa.

Moskwa. (PAT) Z Kijowa donoszą, że powstańcy urządzili koło Mironówki zamach na pociąg, w którym jechał Dragomirow.

Powstanie spartakowców w Wrocławiu.

Warszawa (tel. M.). Nadeszła tu wiadomość, jakoby we Wrocławiu wybuchło powstanie Spartakowców, którzy zawładnęli miastem.

Wilson popiera kandydaturę Hoovera.

Nowy Jork. (BK) „New York World”, organ Białego Domu, rozpoczął kampanię na rzecz kandydatury Hoovera, co wywołało wielkie wrażenie, ponieważ widzą w tem oznakę, że Wilson popiera kandydaturę Hoovera.

Churchill grozi dymisją w razie

Wiedeń (B. K.). Według „Messenger” z Londynu donoszą, że minister wojny Churchill zamierza dymisyonować się, jeżeli Lloyd George rozpocznie politykę pokojową wobec Rosji sowieckiej.

Gabinet angielski w sprawie bolszewizmu na rozdrożu.

Londyn. (BK) „Westminster Gazette” donosi, że w gabinecie angielskim są zdania podzielone co do polityki wobec Rosji. Churchill, przywódca partii wojennej, jest przekonany, że bolszewizm można wyplenić tylko w drodze zbrojnej akcji. Lloyd George natomiast jest zdania, że należy bolszewizmowi pozostawić swobodę, a wówczas zginie sam śmiercią naturalną.

Finkelstein-Litwinow bez dachu nad głową.

Londyn. (BK) Rokowania kopenhaskie mię-

zwrotu pokojowego wobec Rosji.

dzy O'Gradym a Litwinowem zostały przerwane na 6 dni, ponieważ delegatowi bolszewickiemu, Litwinowowi, wypowiedziano pokój w hotelu, a żaden inny hotel nie chce go przyjąć. Rząd duński gwarantuje Litwinowowi jego osobiste bezpieczeństwo tylko tak długo, jak długo toczą się rokowania wyłącznie w sprawie wymiany jeńców. Litwinow oświadczył, że dalsze rokowania odbędą się w Szwecji. W kołach duńskich nie sądzą jednak, by rząd szwedzki na to się zgodził.

Sawinkow mężem zaufania koalicji.

Warszawa (tel. M.). Otrzymało tu wiadomość, że p. Sawinkow upatrzony jest przez koalicję na męża zaufania do kontroli nad rozdziałem produktów i towarów, które mają być dostawione przez koalicję kooperatywom i stowarzyszeniom włościańskim w Rosji.

7-godzinny pogrom Polaków w Szczytnie.

Krwawa zemsta Heimatschutzu za przejmowanie ziem polskich przez Hallera.

Szczytno (PAT) Napięcie na terenach plebiscytowych Mazowsza i Prus, tuż przed wkraczeniem okupacyjnych wojsk staje się coraz groźniejszym, a nastroj przeciw komisji plebiscytowej i przeciw Polakom coraz gwałtowniejszy. Skutkiem oszczerstw celowo i systematycznie rozpowszechnianych przez władze niemieckie. Na Mazurach rozpowszechniają czynniki urzędowe plotki o niesłychanych gwałtach i rabunkach dokonywanych przez armię Hallera na świeżo zajętych terenach, szczególnie w Działdowie.

W rozpowszechnianiu tych bredni celuje szczególnie dyrektor policji Pohlmann. Skutkiem tego, w sztuczny sposób wytworzonego podniecenia, odbyły się krwawe pogromy w Szczytnie we środę 21 bm. Tego dnia odbywało się w hotelu Zawisłowskiego zgromadzenie rady ludowej powiatu szczyńskiego, na odbycie którego wszystkie władze dały zezwolenie. W czasie obrad wtargnęło kilkanaście indywidualów, sprowadzonych z poza Szczytna, jako awangarda wojsk Heimatschutzu i rzuciło się na obradujących. Równocześnie przed lokalem ustawiła się gromada umundurowanych członków Heimatschutzu, nablających ostentacyj-

nie broń i czekających tylko na sposobność, aby spowodować napadniętych do czynnego oporu, by w ten sposób mieć pretensję do zbrojnego wystąpienia. Wśród okrzyków: „Schlaegt die Verräter, schlaegt die Hunde tod” zniszczono urządzenie hotelu i pobito wielu uczestników zgromadzenia do krwi i straty przytomności. Następnie ruszyła banda do redakcji „Mazura”, rozbijając i niszcząc wszystko. Rozruchy w Szczytnie, które były najprawdopodobniej zorganizowane przez władze niemieckie, trwały od godziny 10 rano do 5 popołudniu.

Zniesienie stanu wyjątkowego w Poznaniu i Gnieźnie.

Poznań. (PAT) „Gazeta Wspólna” dzienników poznańskich donosi, że stan wyjątkowy w Poznaniu i Gnieźnie zostaje z dniem 25 bm. zniesiony rozporządzeniem ministerstwa byłej dzielnicy pruskiej.

Wznowienie komunikacji między Berlinem i Poznaniem.

Warszawa (tel. M.). Przywrócona została bezpośrednia komunikacja Poznania z Niemcami.

O utworzenie związku grup poselskich na gruncie programu P. S. L.

Warszawa. (PAT) Zarząd klubu Polskiego Stronnictwa Ludowego „Wyzwolenie”, po wznowieniu odrębnej działalności, zwrócił się do Polskiego Stronnictwa Ludowego „Piasta” i lewicy Polskiego Stronnictwa Ludowego z propozycją utworzenia związku wszystkich grup poselskich na gruncie ogólnego programu P. S. Lud.

Zjazd przedstawicieli koalicji w Londynie.

Warszawa (tel. M.). Lloyd George zaprosił do Londynu przedstawicieli koalicji, celem ustalenia wspólnego programu gospodarczego.

Tryumf wyborczy niepodległościowców irlandzkich

Londyn. (PAT) Wybory do rad gminnych w Irlandyi wydały ogromny sukces irlandzkiej partii niezawisłości i sinfejnistów. Nie tylko Dublin południowo-zachodnie hrabstwa, lecz także i prowincja Ulster przyniosła irlandzkim nacjonalistom wielki sukces wyborczy.

Stemplowanie 1 i 2-koronówek w Austrii

Wiedeń (PAT). W dzienniku urzędowym pojawiło się rozporządzenie wykonawcze, zarządzające ostemplowanie not koronowych i dwukoronowych w Austrii. Termin ostemplowania będzie podany później.

Po zamknięciu kroniki.

STRAJK PRACOWNIKÓW DRUKARSKICH w Poznaniu zaostrza się do tego stopnia, że mała jest nadzieja, żeby szybko został ukończony. Właściciele drukarni i wydawcy gazet wyrazili

gotowość pertraktowania za pośrednictwem t. zw. wydziału cennikowego. Pracownicy drukarscy nie chcą jednak na to przystać, żądają bowiem, aby układy były prowadzone wprost z ich komisją strajkową. Walne zebranie Związku pracowników drukarskich w Inowrocławiu powzięło rezolucję, potępiającą strajk poznański i piętnującą postępowanie kolegów poznańskich jako sowiecki teror i wylamywanie się od związkowej solidarności.

ZMIANA TRAKTATU W SPRAWIE DOSTAWY WĘGLA POLSKIEGO DLA WĘGIER. Rada ministrów spraw zagranicznych pod przewodnictwem Cambona postanowiła zmodyfikować art. 27 traktatu pokojowego z Węgrami, dotyczącego dostawy węgla przez Polskę i Czecho-Słowację dla Węgier.

DLA BIEDNEJ LUDNOŚCI LWOWA. Wydział spraw aprowizacyjnych dla Małopolski przydzielił z przedmiotów, nabytych od Puzzapu dla biednej ludności Lwowa 2.500 kg. skóry podszwowej, 2.800 płaszczy zimowych, 25.000 koszul, 2.500 spodni, 19.500 tuzinów chustek, 8.000 metrów wełnianej materii, oraz 72.000 metrów materii bawełnianych i płótna.

SKŁADKI OFICERÓW NA ODBUDOWĘ TEATRU ROZMAITOŚCI. „Kuryer Warszawski” donosi: Wśród korpusu oficerskiego wojska polskiego są zbierane składki na odbudowę Teatru Rozmaitości. Niewątpliwie lista wyda poważne plony, świadcząc wymownie o pięknym czynie poparcia przybytku sztuki narodowej w Polsce.

W ZAGŁĘBIU DĄBROWSKIM WYBUCHŁ STRAJK W KOPALNIACH Vorżimena i Koszelewa, który trwał dwa dni. W sobotę w południe robotnicy obiecali wrócić do pracy, o ile zatarg z administracją będzie załatwiony przez komisję porozumiewawczą i poprawią się stosunki aprowizacyjne. W przeciwnym razie zapowiadają dalsze trwanie strajku. Dowiadując się, że minist. aprowizacji wydało łącznie z tem rozporządzenie, aby pierwsze tony żywności skierować do Zagłębia Dąbrowskiego,

CENY OGŁOSZEN:

za wiersz nonp. w zwykł. ogłosz. (ostatnia strona) 1:50 kor., za wiersz pbit w rubryce Nadstanie 5 kor., za wiersz petil. w tekście redakc. krozi. 6 kor. Drobne ogłoszenia za słowo 60 hal., o treści matrymon. lub korespondancya prywatna 80 hal., dla poszukujących posad 40 h., przycem pierwsze słowo liczy się podwójnie. Ceny powyższe obowiązują aż do odwołania.

SKŁAD PAPIERU I GALANTERYI

Michał SŁOMIANY SŁAWKOWSKA 24
W KRAKOWIE

Pocztówki artyst. — Przybory kancel. — Papiery listowe. — Kalendarze i kalendarzyki. — Ramki. — Lustra. — Albumy i pamiątniki. — Portfele. — Szachy. — Karzy do gry. Wykonuje **BILETY** wizytowe i **ZAWIADOMIENIA** ślubne.

ZUBIONO świadectwo drogi-
sty wydane przez Gremium
Drogiściów Galicyi Zachodniej
i Krakowa na nazwisko J.
Lejzerowicz. Unieważniam ta-
kowe. 4902

Sklep frontowy

z magazynem nadający się na
kawiarnię do odstąpienia w
Podgórzu przy głównej ulicy.
Wiadomość z grzeźności u-
dzieni A. Malina, Kraków, Mo-
stowa 12, tel. 1369. 4369

Lokal

z 1 ubikacyi, albo sklep na
biuro w śródmieściu poszu-
kiwany. Zgłoszenie: Wójcik,
Dębniaki, Barska 7. 4911

MASZYNY DO PISANIA

przerabia się z rosyjskiego na
polskie i skutecznie się
wszelkie naprawy oraz przy-
muje się maszyny w komis.
JULIUSZ HECKER, Kraków, Mar-
ka 25. 4882

Zamienię pomieszkanię

z pokoje z kuchnią, z kom-
fortem we Wiedniu w II ob-
wodzie na podobne pomie-
szkanie w Krakowie w śród-
mieściu lub Podgórzu. Wia-
domość w kancelaryi adwoka-
ta Dra Schiffa w Podgórzu,
Rynek 12.

MUNDURY

ściśle według ostatnich woj-
skowych wykonują ze znaną
dokładnością
HOJTASZ i WOŁKOWICZ
(przedtem Baas i Fohl)
Kraków, Podwale 5, Tel. 3348.

Sklep korzenny

z mieszkaniem do sprzedania.
Wiadomość: Czarnowiejska
43 u p. Schlanga. 4914

Umieszczę 20.000 koron

na dobrej hipotece. Wia-
domość w kancelaryi adwoka-
ta Dra Schiffa w Podgórzu,
Rynek 12.

Przybory umundurowania
A. BROSS Kraków
ul. Floryańska 44

narożnik obok Bramy Floryań.
Składnicom, wojekowym i kup-
com ceny hurtowne. 4815

Kroju i szycia

wyuczam najdokładniej Panie i Panięki nawet zupełnie
z szyciem nieobeznane

w Szkole kroju i szycia „Józefina“, Długa 11.

Kurs, obejmujący rysowanie, modelowanie i szycie, rozpo-
cznie się 3 lutego 1920. Tamże wszelkie formy podług
wziętej miary. Dla zamiejscowych mieszkanie. 4879

PRACOWNIA I KONFEKCJA SUKIEN DAMSKICH
MICHALINY CHWAŁEK
w Krakowie, ulica Floryańska 43 front

wykonuje kostyummy, płaszcze, suknie wieczorowe,
balowe i t. p. według najświeższych żurnali. 4909

Hurtowny Magazyn Obuwia
S. FELDSTEINA

przy ul. Dietlowskiej 10 w podwórzu 4869
filia w Podgórzu ul. Brodzińskiego tuż przy moście
poleca obuwiu w najlepszym gatunku
i luksusowe po cenach konkurencyjnych.

ZĘBY BIAŁE JAK ŚNIEG
ZDROWE

przy używaniu poszku do zębów

„DERMA”

wszędzie do nabycia

Fabryka wyrobów chem. i kosmet. „Derma”
St. Studnicki, Dr. med. J. Czernik,
Kraków, Podzamcze, Telefon 589. 2750

Ważne dla P. T. Kupców i Kolek rolniczych.

Mydło do prania, mydła toaletowe, pasta do obuwia,
sznurowadła, farba słynna „Koloryna“, szczotki, nici,
bawełna i t. d. Płótna kolorowe i białe. Krochmal
ryżowy szwajcarski. Codziennie świeże drożdże Ka-
wa, herbata, cykorya, korzenie poleca tylko hurtownie

Dom Handlowy F. Wojas, Kraków
Łobzowska 12. 4157

MASZYNY DO PISANIA

nawet zupełnie zniszczone na-
prawia i przerabia z ruskich
na polskie najstarsza w Ma-
łopolsce pracownia mechani-
czna rozdowo upoważniona
dla napraw maszyn biurowych
Władzimirz Keyha, Kraków,
Floryańska 3. 4912

Kupuję i sprzedaję

złoto, srebro, brylanty, perły
i wszelką biżuterię nową i
antyczną, oraz sztuczne zęby.
Płacę najwyższe ceny.

JOZEF CYANKIEWICZ, Sławkowska 1.
(sklep zegarmistrzowsko-jubi-
lerski). 4570

Związek handlowo-przemysłowy „OPUS“, Spółka z ogr
odp. w Krakowie, Dietlowska 57, zawiadamia Szan. P. T.
Konsumentów, iż objęta przez niego we własny zarząd

FABRYKA MIODU
„ZAGŁOBA”

podjęta na nowo ruch i skutecznie
odwrotnie wszelkie zamówienia

Adres dla zamówień:

FABRYKA MIODU „ZAGŁOBA”
Spółka z ogr. odpow.
w Krakowie, ul. Dietlowska 57.

Konfekcję damską i gorsety

według najnowszych fasonów wykonuje na zamó-
wienie w krótkim terminie po przystępnej cenie

Szatnia Kobięca w Krakowie
Plac Szczepański 3, I p. (nad Drobnerem)

Na składzie gotowe 4881

bluzki barchan., spódnice wiejskie, fartuchy.

SZCZOTKI PRAWDZIWE RYŻOWE

do szorowania od 16 Kor. wwyż, pastę warszawską do
podłóg, pastę do obuwia na prawdziwej terpentynie, wa-
selinę czarną i złotą, mydło, proszek do prania i farbki
do bielizny poleca 4859

TOMASZ MEŻYK, PLAC SZCZEPAŃSKI 8.

DOM SPEDYCYJNY

Józefa Czerwińskiego
w Podgórzu przy ul. Madyjskiej l. 24.
Tel. 3111.

Wykonuje szybko i uczciwie wszelkie w zakresie
spedytorski wchodzące przewózki. 3270

Bandażerupturowe

na sprężynkach i bez sprężyn, lecz na
gumach. Opaski brzuszne dla pań. Ban-
daże i krawki gumowe przeciw opada-
niu macicy. Bandaże przeciw wypada-
niu kiszeki stolcowej. Moczniki gumowe
dla osłabionych na pęcherz, dla mię-
czyzn i kobiet w czasie pracy, spaceru
i do podróży. Pończochy gumowe i o-
wijaki elastyczne na żyłki nóg. Pro-
stolczyńca przeciw zgarbieniu i t. d.

M. L. POLACZEK, SAMBOR 2
Galicya. 4284

KOLONISTOM

sprzedaje grunta w Małopolsce od 3000 do 8000 K
za morgę. Przy kupnie różne ulgi ewentualnie domy
składane lub materiał budulcowy na miejscu. 4839

Rządowo upoważnione Biuro parcelacyjne.
Kraków, Grodzka 26.

Jeźny najtańszy dom handlowy

IGNACY CYPRES

Kraków, ul. Szewska L. 13/11 G.

poleca nikłowy system Roskopf 70 kor., Bo-
dzik o 2 dzwonekach 100 k. Skrzypce ze smycz-
kiem 200 kor. i wyżej. Harmonie wiedeńskie
model, jednorzędówka kor. 250, dwurzędówka
kor. 400 Trąby akordeonowe kor. 40, 50, 60.
Dyamenty do szkła kor. 70, 100. Brzytwy kor.
30, 50, 60. Maszynki do włosów kor. 50, 65.
Maszynki, do samogolenia kor. 40. Pas do brzytwy 14 k.
Kamień 7. Pudła do skrzypiec po K 80 i 150. Wysyłka za
zaliczką. Cennik ilustr. za nadstaniem 2 kor. przekazem. 4009